

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 27 MAART.

Vlaamsch te Luik.

Te Luik is een vlaamsch weekblad verschenen. Vlaamsch te Luik? zal men zeggen. Ja, en indien het voorvlag neemt het ware schoone en ware goede, dan heeten wij dien kampioen in de pers welkom. De *Eendracht* laat zich uit als volgt:

« De Vlamingen, 25,000 in getal te Luik zijn vreemdelingen in hun eigen land. De Waal behandelt ze — en, wat erger is, zij zelf beschouwen zich — als zoodanig. En de gevoeligen zijn niet uitgebleven!

» Achterlijk in materiele voorspoed, bedorven in zedijken zin, behield, de luiksche Vlaming niet meer dan zijnen naam en mischische herinnering aan zijne afkomst, het doelwit der vuige spottertijen van den Waal.

» Aan dien toestand moet een einde komen.

» De eerste stap daartoe is het verschaffen van geestesvoedsel aan den Vlaming. Niemand zoo gezegd, die heilige roeping vervullende, hebben eenige wakkere mannen, de leden der *Vlaamsche Eendracht* te Luik, die taak op zich genomen.

» De Vlaming zal het leeren, de Waal zal het weten, dat de grondwet geen doode letter behoort te zijn, en dat de Vlaming belgisch burger is, en aldus ook te Luik genot van rechten moet hebben, gelijk aan dat van den Waal. Geen spot of hoon van den Waal zal ons doen terugdeinzen, waar het de ontwikkeling of toepassing van dit denkbeeld geldt, of waar wij de belangen van den Vlaming te Luik in ons blad kunnen voorstaan of verdedigen.

» Voorts zullen wij in dit blad den Vlaming leesgenot, in den ruimsten zin van het woord, trachten te verschaffen. Zoodra de toekomst van ons blad verzekerd is, zullen wij, en zulks reeds in het eerstvolgende nummer, onzen lezers een overzicht van binnen- en buitenlandsch nieuws geven, en een boeienden feuilleton in onze kolommen doen opnemen.

» Maar daartoe moet de geregelde uitgave van ons blad verzekerd zijn.

Benoeming van den Minister van oorlog.

Gisteren, in 't begin der zitting van de Kamer der volksvertegenwoordigers, las de voorzitter eenen brief, die hem toegestuurd was door den heer graaf de Theux, staatsminister en minister zonder portefeuille, met den tekst van een koninklijk besluit, door hetwelk de luitenant-generaal Thiebault tot minister van oorlog benoemd is. De voorzitter las ook dit besluit. Het ministerie is dus volledig.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Versailles, 24 Maart.

Het budget van 1874 stelt de uitgaven op 2,528 miljoen, in plaats van 2,374 miljoen, cijfer des budgets van 1873.

De ontvangsten zijn begroot op 2,526 miljoen, waartoe een overschot in ontvangsten van 3 miljoen zou voortspruiten.

De vermeerdering der uitgaven is verdeeld als volgt:

Openbare schuld en dotatiën 81 miljoen. Oorlog 39 miljoen. Andere algemeene onkosten 18 miljoen.

De minister van financiën stelt voor, de grondbelasting met 17 centiemen te vermeerderen en de personele belasting met 13 centiemen. De belasting der patenten zou met 13 centiemen vermindert worden.

De vermeerdering van opbrengst wordt op 39 miljoen begroot. De liquidatie-rekening vervat 400 miljoen voor de herstelling van oorlogsmaterieel, 75 miljoen voor het onderhoud der Duitse troepen, 275 miljoen voor verschillende schadevergoedingen. Totaal 750 miljoen.

De minister berekent dat binnen 5 jaren de ekening zal verminderd zijn tot 130 miljoen, welke zal voorzien worden door de vlottende schuld.

Het totaal der tegenwoordige vlottende schuld waaronder begrepen 140 miljoen te kort op het begroot van 1872, wordt op 847 miljoen begroot.

De meeste communnards die zich tegenwoordig

in Engeland en Zwitserland bevinden, zijn er in gelukt uit Frankrijk te geraken, bij middel van paspoorten waarvan zij de namen en de signalen hebben uitgevaardigd met een scheikundige zelfstandigheid, want sedert 1835 dat het vraagstuk van den onuitwisbaren inkt ter studie is, had men nog geen uitslag bekomen. De commissie, die gelast was met de kwestie te onderzoeken, zocht altijd en vond niets.

De verledene week had de commissie eenen nieuwen inkt te onderzoeken en zij heeft eenparig verklaard, dat het vraagstuk duidelijk opgelost was.

Men kan geen middelen vinden om den inkt te doen verdwijnen; het papier verbrandt of wordt geel, maar de inkt blijft Ziedaar een slecht nieuws voor de bedriegers en communnards.

MAARSCHALK BAZAINE

De fransche dagbladen zijn het maar in het geheel niet eens over het proces Bazaine; sommigen willen, dat er geen gevolg gegeven zal worden aan het ingesteld onderzoek, de andere beweren, dat het verslag van generaal La Rivière stellig tot de inbeschuldiging stelling heijst.

Wat hier ook van zij, ziehier hoe de *Times* in een lang artikel over de verschillende punten van het proces spreekt.

De korrespondent van het engelsche dagblad vroeg aan den maarschalk of het waar was, dat tijdens den veldslag van Gravelotte, hij op twintig kilometers (4 uren) van het slagveld moest gezocht worden, en dat men hem daar gevonden had bezig met biljard te spelen?

— Vooreerst, antwoordde hierop maarschalk Bazaine, speel ik niet op den biljard en heb er nooit opgespeeld en dan, wat voor de Duitschers de veldslag van Gravelotte geweest is, was voor ons den veldslag van Amanvilliers.

Ik bevond mij kort na den middag een weinig achter de liniën van Amanvilliers; het gevecht met de oogen volgende, juist op de plaats waar zich een generaal moet houden. Ik gaf al den tijd bevelen en hield mijne verbinding met maarschalk Canrobert open, die te Saint-Privat stond en een deel zijner troepen in Saint-Marieaux Chênes geworpen had. Ik was dus op het eenige punt waar ik met voordeel zijn kon. Ik verliet dit niet dan bij het eindigen van het gevecht en er is geen generaal, die in staat is een leger te bevelen, welke zou durven beweren dat ik eene andere plaats moest bezet hebben.

Het is de zaak niet van een opperbevelhebber met den degen in de vuist vooruit te dringen, zooals ik twee dagen vroeger te Rezonville gedaan had, waar ik verlaten batterijen aantreffende, in die houding vooruit reed, zoodat, indien ik door geen krachtdadige pogingen was verlost geworden, ik tien minuten later als krijgsgevangenen in de handen der brunswijksche huzaren achter bleef.

— Maar M. de maarschalk er zijn officieren die zeggen, dat den ganschen dag het fransch leger veld gewonnen had, en dat aan de overwinning geloovende, het leger zeer verwonderd was des avonds zijne tenten achteruit te moeten opslaan.

De veldslag van Gravelotte of Amanvilliers, antwoordde hierop de maarschalk, waarvan ik alleen het plan beraamd had, is nooit in mijne gedachten eene aanvallende beweging geweest.

Ik zou er nooit aan gedacht hebben, om 250,000 goed gerechancheerde soldaten met 90,000 man aan te vallen, waarvan ik de weerde kende. Al wat ik wilde, was een belangrijk samen treffen uit te lokken en zooveel vijanden mogelijk doen in het zand bijten, zorg dragende mijne eigen manschappen te besparen. Na verscheidene zulke gevechten, koesterde ik de hoop eensklaps een doortocht te banen, niet zooals men er zich kon aan verwachten, langs mijne aftochtlijn, maar door andermaal de Moezel over te trekken en mij in den Elzas te werpen, om Straatsburg te ontzetten en den Elzas en Lotharingen te beschermen.

Gedurende den veldslag van Amanvilliers, bezetelden de regimenten dus enkel op de bepaalde uren de afwijkende punten die ik hen had aangewezen; maar zij trokken niet vooruit. Een enkel korps, het vierde, deed eene veronderstelde draaiende beweging om de aandacht van den vijand af te trekken. Wat de andere betreft, zij namen alleen deel aan een verdedigenden aanval, die een zeer gewenschten uitslag opleverde en die voor de Duitschers het moorddadigste gevecht van den ganschen veldtocht werd.

— Men zegt nogtans dat een boschwachter, met naam Scalabrino, in persoon op 23 augusti u eene depeche van maarschalk Mac-Mahon heeft gebracht; die u uwe te volgen; edragshij voorschreef en u den weg aantoonde welken hij moest inslaan.

— Ik heb nooit boodschappers ontvangen, zegde hierop de maarschalk terwijl hij de schouders ophaalde. Ik heb nooit Scalabrino gezien en ontving geene depeche van Mac-Mahon voor 30 augusti. Sedert dien ontving ik er velen, omdat dit in het belang der Duitschers lag. Het proces zal dit feit helder opklaren. Ik ben nooit met iemand gekonfronteerd geweest, die blijft beweren dat hij mij eene welkdanige depeche van Mac-Mahon heeft overgebracht voor 30 augusti.

— Gij zegt dat gij slechts 90,000 man tegen over de duitse legers te stellen had, nogtans zijn er 170,000 gevangen genomen.

— Ik had 170,000 man te voeden, maar niet meer dan 90,000 strijdknechten.

— Wat was er van de zaak Regnier?

— Dat kan ik vandaag nog niet uitleggen. Men bracht op zekeren dag een man bij mij, drager van een paspoort van M. von Bismark; die persoon wilde mij spreken. Hij zegde dat hij van Chislehurst kwam en daar hij geene geschreven papieren durfde medebrengen, had hij als geloofsbrief eene photographie van Chislehurst meteenige woorden van den keizerlijken prius medegebracht. Hij zegde dat hij van wege de keizerin kwam, die mij deed vragen naar maarschalk Canrobert of generaal Bourbaki te zenden.

Ik dacht natuurlijk dat er onderhandeld werd tusschen de regentie en M. von Bismark, en dat ik het recht had die te belemmeren of er mij tusschen te mengen. Ik zond om maarschalk Canrobert, die ik met M. Regnier liet. Een half uur later verklaarde mij den maarschalk, dat hij te oud was en te vermoed om die reis aan te vangen. Dan zond ik om generaal Bourbaki en na eene samspraak van eenige minuten keerde hij terug; hij zegde dat hij bereid was om te vertrekken. Hij vertrok en ik heb M. Regnier, noch generaal Bourbaki sedert dien nooit terug gezien. Al wat ik over deze zaak weet, leerden mij de dagbladen.

— Men blaameert u ook omdat gij de adelaars niet verbrand hebt.

— Ik had een dringend bevel in dien aard aan generaal Soleille alsook aan generaal Jonas gegeven Zij hebben misschien gedacht dat zij konden wachten, tot het te laat was.

— Toen Metz overgegeven was, heeft men dan overvloedige levensmiddelen gevonden?

— Het officieel onderzoek bewijst, dat men in de magazijnen rantsouen gevonden heeft voor een dag aan 300 grammen elk. De burgers die voorraad hadden brachten dien te voorschijn zoodra zij zagen dat het beleg geëindigd was, maar wij hebben overal opzoekingen gedaan zonder iets te vinden.

— Men zegt dat gij het gedacht koesterde den Elzas en Lotharingen tot een onzijdig hertogdom te doen uitroepen en er het opperhoofd van te worden, hier wordt zelfs bijgevoegd dat M. von Bismark u voorstellen in dien aard heeft gedaan.

— Noch M. von Bismark, noch de prius Frederik-Karel dachten mij dom genoeg om dit aan te nemen. Bovendien als den Elzas en Lotharingen tot een hertogdom verheven waren, zou Bismark dit aan mij niet hebben toevertrouwd. Hij had een kandidaat voor de hand liggen. Men heeft fabelachtige zaken over mij verhaald.

Toen ik uit Mexico terugkeerde, zegde men dat ik aanzienlijke rijkdommen medegebracht. De waarheid is dat ik geen stuiver bezat, maar veelre schulden verveenen moest Keizer Maximiliaan had mij de villa Bonavista geschonken, welke ik bijna tegen 100,000 piasters vervuld had, en Juarez sloeg de villa aan. Mijne vrouw is zonder fortuin, zij zal misschien zekeren dag 4 a 500,000 fr rijk zijn. Ziehier mijn gauschen schat, zegde hij door het venster wijzende op zijne drie kinderen, die op het gras speelden en welke bij hem blijven mogen van 10 uren s'morgens tot 4 ure namiddag.

Spanje.

HET SPAANSCH LEGER.

Het spaansche leger bezit een onbegrijpelijk groot getal officiers.

Het landleger bestaat uit 80,000 soldaten; dat der koloniën telt 35,000 man. Om aan dit geheel van 115,000 man te bevelen, heeft Spanje 8 kapiteins-generaal (maarschalken,) 60 luitenant-generaal, 120 veldmaarschalken of generaals-majoor, 271 brigadiers of brigade-generaals en 170 officiers van den generalen staf.

Het koninklijk korps der hellebardiers had 43 officiers voor 200 soldaten. De infanterie 30 officiers per bataillon, elk regiment ruitersrij uit 4 eskadrons bestaande heeft 50 officiers.

De genie bezit 260 officiers voor 2 bataillons. De gendarmerie en de *carabineros* (douanen,) tellen er 900.

De spaansche officier loopt bijna altijd ledig, nooit hebben er groote aantrekkingen van troepen plaats, nooit hebben er groote mancu-

vers; er worden geene studien gedaan. De ouwendheid der officiers is ongelooflijk groot; nooit nemen zij een boek in de hand en zij kennen ter nauwernood de eerste grondbeginselen der aardrijkskunde. De garnizoensdienst en de exercities vragen eenige uren per week, het overrige van den tijd wordt doorgebracht in de koffiehuizen of nog ergere plaatsen.

De soldij is zeer gering en ondanks de grootste spaarzaamheid is die niet groot genoeg om te leven. De uniformkleuren zijn zeer duur en er moet uitgespaard worden om onberispelijkste handschoenen te dragen en het hoofdhaar naar den laatste smaak te laten opmaken.

Lediggang en armoede zijn slechte raadgevers, en bovendien weet de spaansche officier dat de beste dienst en het onberispelijkste gedrag, hem geen hoegenaamd voordeel zullen opleveren. Zijn ledige tijd doet hem tot de politiek toevlucht nemen; de afgunst en het verlangen om in graad te klimmen maken hem de handlangers der revolutiën. Eene revolutie is een graal, ja, wordt soontijds eene fortuin.

Waartoe dient dan het studeeren, werken en goeden dienst doen? Bij de republiek gelden brkwaambheden en goede diensten voor niets. Men moet populair zijn; men moet aan het souvereine volk behagen, waarvoor de guist tegen alle verdiensten opweegt. Ziedaar hoe de republiek het voordeel bezit, om al de nietigheden te doen bloeien en omhoog klimmen.

DE GIJZELAARS IN SPANJE.

De spaansche republiekeinen hebben reeds hunne fransche meesters overtroffen. Het bekracht dekrete der *Commune* van Parijs, bekend gemaakt 3 april 1871 beteekent niets tegenover het volgende dokument.

Het is een *bando*, uitgevaardigd door de alcade van Consuega, eene stad nabij Madrid gelegen, en dit soeverein dekreet is aangeplakt en bekend gemaakt onder trompetgeschal en trommelslag, op 17 maart 1873.

1° De Carlisten dezer stad zullen verantwoordelijk zijn en de schade vergoeden, welke ten nadeele dezer stad door de carlistische benden gepleegd worden.

2° Voor elke belediging die een Carlist aan een republiekein zal toebrengen, zullen hem 50 stokslagen toegeedeeld worden.

3° Voor elke republiekein die door de Carlisten zal gedood worden, zal er in den omkreep dezer stad eene loting plaats hebben onder de Carlisten; 10 dezer zullen door het lot aangeduid worden om onmiddellijk op de groote markt gefusilleerd te worden.

DE INTERNATIONALE.

Madrid is rustig, schrijft de *Gaceta Official*, misschien omdat er de heer Figueras onverrichtten zake uit Barcelona is teruggekeerd.

Ziehier echter met welke rust Madrid bedreigd wordt, door het getrouwe afschrift van eenen brief, die door al de inwoners der hoofdstad op de hoeken der straten kan gelezen worden:

Internationale maatschappij der werken. —

Plaatselijke raad van den Madridschen bond. — Werklieden, om de herinnering der roemrijke omwenteling van het volk te Parijs op 18 maart 1871 te viëren, noodigt die raad u uit tot eene publieke vergadering, welke heden dinsdag, ten 8 ure 's avonds, in de studie-zalen van San-Isidor zal plaats hebben.

De *Internationale*, de nauwkeurigste weergave van den volksman, roept vandaag terug in het geheugen, de omwenteling der werklieden, ten voordeele hunner door de eerlooze burgerij onder den voet getrapte rechten.

Evenals de helden van Parijs, verwachten wij de opbeuring der werkers niet dan van de werkers zelven.

Komt gij allen, bevoorrechtigen van alle kleur, anders die het bloed van het verarmde volk uitzuigt; komt conservatieven van elke gezindheid, gij die in volle Cortez, met verachtting sprak over den roemrijken naam dezer krijgshelden; komt republiekeinen, gij die niets over hebt voor het arme volk dan schroot; komt eerlijke inwoners, gij die u ongerust maakt over de lompen der armen alsof zij u een kragende worm waren; komt allen, want het beste middel om de gedachtenis der helden te viëren, is tot nu toe een gevecht uit te dagen op het spreekgestoelte.

Ook gij, volk van werkers, komt op; het is over uw lot dat er gesproken wordt.

Madrid, 25 maart.

De *Gazeta* zegt dat de Carlisten te Rippel zijn binnegedrukt; zij hebben 3 ka-onnen.

De *Imparcial* meldt het gerucht van nieuwe teekenen van opstand des garnizoens van Barcelona.